

گزارشی از روز جهانی کارگر در شهر گوتنبرگ - سوئد

روز یکشنبه، اول ماه مه ۲۰۱۶، روز جهانی کارگران بود. روزی که سابقه و تاریخی طولانی در مبارزات کارگران جهان دارد و در بسیاری از کشورهای جهان و از جمله سوئد، جشن گرفته می‌شود. به همین دلیل هم هزاران نفر در شهرهای مختلف در مراسم و مارش سترگ اول ماه مه شرکت کردند. در همین راستا در شهر گوتنبرگ هم امسال مراسم روز جهانی کارگر در یک روز دلنشیان آفتابی و با شکوه برگزار شد.

راه پیمایی به مناسب روز جهانی کارگر با شکوه فراوان با مارش و پلاکاردهای سرخ، هم چون سال‌های گذشته، به طرف یکی از میدان‌های اصلی شهر (Jarntorget) آغاز شد. جالب است که یکی از روزنامه‌های پر تیراز این شهر در گزارشی اعلام نمود که راه پیمایی امسال یکی از بزرگ‌ترین راه پیمایی‌ها در تاریخ این شهر بوده است. اگر به اعتصابات چند ماه اخیر در این شهر و یا در این کشور توجه کنیم، آن گاه به دلائل مادی این که چرا کارگران و خانواده‌های شان، در صفوی مستحکم در این تظاهرات تاریخی شرکت داشتند، بیشتر پی‌می‌بریم. واقعیت این است که در چارچوب نظام سرمایه داری حاکم بر سوئد و تلاش طبقه حاکم برای سرشکن کردن هر چه بیشتر بار بحران بر دوش کارگران و اقشار محروم جامعه، خشم کارگران و آگاهی آنان به ضرورت مبارزه با این شرایط طالمانه به طور روز افزونی گسترش می‌یابد. واقعیتی که به نوبه خود توضیح دهنده شرکت هر چه بیش تر و پر شورتر کارگران در راه پیمایی روز جهانی کارگر امسال بود.

در مرکز شهر و پس از پایان راه پیمایی، سخنرانی‌هایی انجام شد. از جمله سخنرانان در این تجمع، دو تن از رهبران حزب چپ سوئد بودند. حزبی که در پارلمان سوئد نمایندگان خود را دارد. در همین روز و در گوشه‌ی دیگری از این شهر، استفان لونن - رهبر حزب سوسیال دموکرات در سخنرانی اول ماه مه خود در تجمع شهر گوتنبرگ بر ضرورت کاهش میزان بیکاری در کشور تاکید کرد. این تاکید و امید دادن به بی کاران با هدف القا این

ایده که حزب مزبور برنامه ای برای معضل بی کاری دارد ، از جمله وعده هایی است که رهبران این حزب همواره در این روز و به مناسبت های دیگر تکرار کرده اند؛ اما کارگران هر روز شاهد بدتر شدن اوضاع بوده اند.

در میدان آهن (Jarntorget) که هر ساله گردهمائی اول ماه مه در آن جا برگزار می شود حضور اتحادیه های کارگری سوئیسی به همراه احزاب و سازمان های سوئیسی و غیر سوئیسی چپ با پرچم های شان جلوه خاصی به میدان داده بود. هم چون همیشه ، گروه ها و سازمان های ایرانی بخش بزرگی از میدان را به خود اختصاص داده بودند. یکی از نکات قابل ذکر در این روز ، غیبت فعالین کوبایی بود که هر ساله میز اطلاعاتی خود را بر پا می داشتند. جالب بود که شرکت کنندگان در مراسم با دیدن جای خالی آن ها، دست به گمانه زنی زده و با تماسخر، دلیل نبودن شان را با نزدیکی به آمریکا و سفر باراک اوباما به کشور کوبا پیوند می زندن!

هواداران چریک های فدایی خلق ایران با برپایی چادر و میز کتاب همراه با پلاکاردهایی با مضمون گرامی داشت اول ماه مه ، هم چون سال های گذشته در این مراسم شرکت فعال داشتند. آن ها هم چنین اطلاعیه چریک های فدایی خلق ایران به مناسبت اول ماه مه به زبان های فارسی ، سوئیسی و انگلیسی را در میان جمعیت پخش می کردند.

مراجعةه کنندگان به چادر اطلاعاتی چریک ها، ضمن تبادل نظر پیرامون معضلات کارگری در ایران و جهان ، پرسش هایی را طرح می کردند. مسئولین چادر نیز پاسخ های لازم را به آن ها می دادند. در جریان تبادل نظر با مراجعت کنندگان ، ما ضمن یادآوری این واقعیت که اول ماه مه سمبول مبارزات انقلابی کارگران در ایران و جهان است، یاد تمامی مبارزان به ویژه رفقاء کارگر در صفوف چریک های فدایی خلق ایران را گرامی می داشتیم. یاد رفقاء که با اعتقاد به یک تئوری انقلابی برای سرنگونی دو رژیم وابسته به امپریالیسم شاه و شیخ و ایجاد جامعه ای آزاد ، جان شیرین خود را در این راه گذاشتند. در این مورد رفقاء ما در چادر ، حاضرین را با ارگان کارگری سازمان آشنا می کردند و از آن ها می خواستند که با مراجعته به سایت "سیاهکل" اطلاعات و آگاهی بیشتری کسب کنند.

حاضرین جدا از مسائل کارگری مایل بودند که نظر سازمان در مواردی نظیر مسائل جهانی، بطور مثال، جنگ و بی خانمانی و پناهندگی، تجاوزات و دخالت های امپریالیست ها و متهدان شان به بهانه ی دمکراسی و آزادی در منطقه خاورمیانه، تزوییسم و بویژه داعش و انتخابات پیش روی در آمریکا را هم بدانند. آن ها هم چنین در مورد شرایط موجود در ایران به ویژه پس از توافق هسته ای معروف به "برجام" ، اختلافات درونی به اصطلاح "اصلاح طلبان" و "انحصار طلبان" ، تعرض داعشیان حاکم بر ایران به بهانه های گوناگون به زندگی مردم ، از جمله "پلیس نامحسوس" ، اعدام های وسیع ، مسائل زنان ، معلمان و... سئوال می کردند و با طرح این پرسش ها ، دقایقی با مسئولین چادر چریک های فدایی خلق ایران به بحث و گفتگوی صمیمانه می پرداختند.

حضور سه نوجوان سوئیسی در چادر اطلاعاتی ما، بارزترین نکته ی امسال بازدید کنندگان از میز کتاب ما بود. یکی از این نوجوانان که اطلاعات زیادی از منطقه و بویژه از ایران و دیکتاتوری هار حاکم داشت ، پس از شنیدن تاریخ سازمان و آرم آن ، ضمن ابراز خوشحالی از حفظ آرمی که تاریخی بس گران بها دارد ، در مورد جریان این شکل از مبارزه با رفقا به بحث و تبادل نظر پرداخت که بطور مفصل در مورد شرایط سرکوب خونین حاکم بر ایران و نسل کُشی که جمهوری اسلامی به آن دست زد و شرایط جامعه توضیح داده شد. او و دوستانش در پایان برای ما و

رهایی مردم ایران از دست نوکران امپریالیسم و دست یابی به سوسیالیسم ، آرزوی موفقیت کرده و به ما قول دادند که سال آینده در چنین روز پر شکوهی به ما سر بزنند.

آرم سازمان که هر ساله در کنار چادر اطلاعاتی نصب می شود، هم چون سال های گذشته مورد توجه حاضرین و بویژه جوانان قرار گرفته بود. آن ها با خوشحالی وصف ناپذیری ، در کنار آرم پرافتخار چریک های فدایی خلق ایران می ایستادند و عکسی به یادگاری بر می داشتند.

برگزاری روز اول ماه مه در سوئد همواره به متابه نمادی از اعتراض محرومان و استثمارشدگان به نظام ظالمانه حاکم بوده و هست. امسال نیز این اعتراض، ویژگی برجسته راه پیمایی ها و تظاهرات در این شهر و این کشور بود.

**کارگران جهان متحد شوید!
رنده باد انقلاب! رنده باد کمونیسم!
سرنگون باد تمامیت رژیم دار و شکنجه در ایران**

سازمان هواداران چریک های فدایی خلق ایران در گوتنبرگ - سوئد
سوم ماه مه ۲۰۱۶